

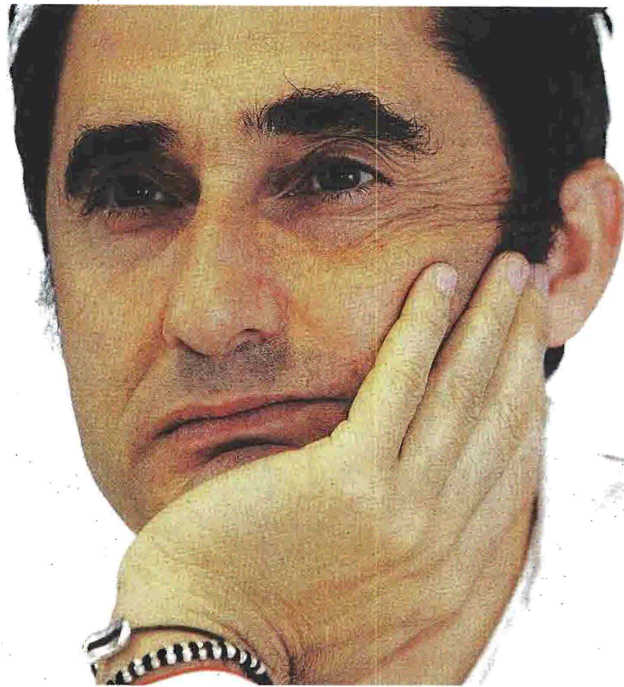
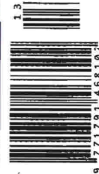

Wall Info Discussions Photos Videos Events

www.exedra.gr

Facebook.com/exedrasports

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ 2011

Η ευθύτητα του Βαλβέρδε, η υποκρισία του Χιμένεθ

Δεν μου κάνει εντύπωση που ο Ερνέστο Βαλβέρδε δεν γνωρίζει ακόμη αν θα συνεχίσει να φορά την ερυθρόλευκη φόρμα. Γι' αυτό και σημειώνα προχθές ότι όλα τα σχέδια για τον Ολυμπιακό πρέπει να ξεκινούν με την «αν μείνει ο Βαλβέρδε» υπόθεση. Διότι ο Ισπανός δεν δίνει την εντύπωση τύπου που κάθεται πάνω σε συμβόλαια ή εξαρτημένους επιτυχίες. Θα μείνει στον Ολυμπιακό, αν ο Ολυμπιακός τον θέλει και τον εμπιστεύεται για να συνεχίσουν και να πάνε παρακάτω, να εξελίξουν την ομάδα που μόνταρε φέτος. Θα φύγει, αν ο Ολυμπιακός που έχει στο κεφάλι του δεν είναι συμβατός με την ιδέα του ίδιου του Ολυμπιακού για τον εαυτό του. Δεν μου έκανε εντύπωση ούτε η επιβεβαίωση του προέδρου της Ερκουλες για τη συμφωνία που έκανε με τον Μανόλο Χιμένεθ. Απελπισμένοι είναι αυτός ο Ισπανός προπονητής. Απλώς δεν έχει την ευθύτητα να το πει στην ΑΕΚ και να φύγει. Κάθεται μόνο για να πάρει μαζί του τις αναμνηστικές φωτογραφίες με το τρόπαιο του Κυπέλλου, μήπως αυτές τον βοηθήσουν να βρει μια καλύτερη δουλειά από αυτήν που θα έβρισκε στην πατρίδα του. Δεν μπορεί κανείς να τον κατηγορήσει που θέλει να φύγει από αυτήν την ΑΕΚ. Αυτό όμως δεν του δίνει το δικαίωμα να την κοροϊδεύει με τις φανφάρες σε κάθε δήλωσή του.

Εκλείσει το «Θεώρημα της επτάδας», το βιβλίο του Γιώργου Μαυρωτά, με ευγνωμοσύνη προς τον συγγραφέα για το δώρο που μας έκανε να το γράψω και να το εκδώσω. Το έκλεισα σκεπτόμενος πόσο τυχερά είναι τα σημερινά παιδιά του αθλητισμού, αυτά που βρίσκονται στην εφηβεία και ρωτούν τον εαυτό τους αν αξίζει ή όχι τον κόπο να συνεχίσουν ή να ακολουθήσουν τον δρόμο του πρωταθλητισμού. Πόσο τυχεροί είναι οι γονείς που έχουν έναν πιτσιρικά ή μια πιτσιρικά που βρίσκεται ανάμεσα στα 6 και τα 8 χρόνια της ζωής και ρωτούν τον εαυτό τους αν αξίζει ή όχι τον κόπο να προσανατολιστούν ή να δείξουν τον αθλητισμό για να ακολουθήσουν, το παιδί, τον δρόμο του.

Είστε όλοι, πιτσιρικάδες και γονείς, πολύ τυχεροί. Διότι μια από τις μεγαλύτερες προσωπικότητες του σύγχρονου ελληνικού αθλητισμού σάς ετοίμασε το πιο ακριβό δώρο που θα μπορούσε να σας κάνει: το εγχειρίδιο του αθλητισμού. Ένα βιβλίο ζωής, γραμμένο από έναν άνθρωπο που έζησε με πολύ κόπο και πολλές θυσίες την ακριβή ζωή του αθλητισμού, τον πρωταθλητισμό, και έδωσε μια ζωή σε ένα άθλημα μικρής προβολής, της κατηγορίας των αθλημάτων που δεν γεννούν πλούσιους ή επιχειρηματίες αθλητές.

Στη θέση της γενικής γραμματείας Αθλητισμού ή όποιου άλλου ενδιαφέρεται να εξηγήσει στον Έλληνα πιτσιρικά τι είναι και τι νόημα έχει για τη ζωή του η ενασχόληση με τον αθλητισμό, θα έβαζε το «Θεώρημα της επτάδας» στη λίστα των βιβλίων που υπο-

Ένα εγχειρίδιο αθλητικής ζωής από έναν εκ των καλύτερων Ελλήνων δασκάλων του αθλητισμού

χρεούται κανείς να διαβάσει, των βιβλίων που πρέπει κανείς να διδάξει στα παιδιά στην ηλικία που αποφασίζουν αν θα πάρουν ή όχι στα σοβαρά τον αθλητισμό.

Δεν μπορώ να κρίνω τη συγγραφική ικανότητα του Μαυρωτά. Αυτή είναι δουλειά των κριτικών βιβλίου. Και αυτοί όμως θα έκαναν μεγάλο λάθος αν το έκριναν ως τέτοιο, ως ακόμη ένα μυθιστόρημα που κυκλοφορεί στην ελληνική αγορά του βιβλίου. Διότι δεν είναι τέτοιο. Ο Μαυρωτάς, ένας εκ των σημαντικότερων αθλητών στη σύγχρονη ιστορία της χώρας, έκλεισε σε ένα βιβλίο όλα όσα τον διδάξε η πορεία των 25 ετών στον αθλητισμό, στον πρωταθλητισμό. Και όσα θα ήθελε να πει στους πιτσιρικάδες που σήμερα αποφασίζουν αν θα ασχοληθούν σοβαρά ή όχι με τον αθλητισμό.

Μια ακάρι να τον ακολουθούσαν όλοι οι σημαντικοί Έλληνες του αθλητισμού. Θα παρέδιδαν στα νέα παιδιά την ιδανική βιβλιοθήκη για να αντιληφθούν τα νοήματα του αθλητισμού. Θα έδιναν στην

κοινωνία του αθλητισμού και την αγορά του όλη τη γνώση που θα έπρεπε να έχουν προτού αποφασίσουν να δραστηριοποιηθούν ή να επιχειρήσουν στον αθλητισμό. Με τέτοια παιδεία, ο ελληνικός θα ήταν αθλητισμός, όχι αυτή η «κάτι σαν αθλητισμός» έκδοση που κυκλοφορεί στην Ελλάδα σήμερα.

Διαβάζοντας το βιβλίο, ένας επαγγελματίας παρατηρητής του ποδοσφαίρου αναστενάζει με τον «γιατί να μην κυκλοφορούν στο ποδόσφαιρο προσωπικότητες σαν τον Μαυρωτά;» καημό. Διότι αν είχε τέτοιους, Μαυρωτάδες, το ελληνικό ποδόσφαιρο θα ήταν καλύτερο. Θα παρήγαγε πολιτισμό. Αυτή όμως είναι και μία από τις εξηγήσεις της διαφοράς των ανθρώπων που συναντά κανείς στο ποδόσφαιρο με αυτούς που συναντά σε αθλήματα μικρότερης προβολής.

Στα «μικρά» αθλήματα κυκλοφορούν παιδιά που κάνουν μεγάλες θυσίες, παιδιά της πάστας ανθρώπων που έχουν μοχθήσει πολύ για να γευτούν χαρές

και να απολαύσουν μικρά προνόμια. Δεν τα καλομαθαίνουν ούτε τα κακομαθαίνουν, τα παιδιά, οι μικρόκοσμοι των «μικρών» αθλημάτων. Τα διαπαιδαγωγούν, τα σκληραγωγούν, τα μεγαλώνουν με αξίες και δανικά, όχι με εύκολο χρήμα που ως διά μαγείας εξαφανίζεται από την τσέπη των αθλητών του ποδοσφαίρου προτού αρχίσουν να ασπρίζουν τα μαλλιά τους. Και αυτό ακριβώς είναι που θα έλεγα στον Μαυρωτά: το πόλο τον έκανε πολύ πλουσιότερο από όσο θα τον έκανε το ποδόσφαιρο. Ως άνθρωπο, όχι ως επιχειρηματία.

Κλείνοντας το βιβλίο θύμωσα για ακόμη μια φορά με τη σκέψη ότι η Ελλάδα δεν έχει σκεφτεί να φτιάξει επιτέλους το δικό της Hall of Fame για να τοποθετήσει τους αθλητές της στη βιτρίνα που τους αξίζει. Οχι τόσο για να τους ευχαριστήσει για την προσφορά τους, όσο για να τους δείχνει στους πιτσιρικάδες, για να εμπνέονται και να αποκοτούν πρότυπα της προκοπής. Μήπως και πάψουν τα πιτσιρικά να κάνουν wallpaper στο PC τους τα ρηγά τυπικά που έχουν καλό στυλίστα, βάζουν όμορφα γκολ, αλλά εμπνέουν μόνο με τη ζωή εντός τερνέκ και όχι με τη στάση που έχουν επιλέξει για τη ζωή τους.

Στη συνείδησή μου ο Μαυρωτάς υπήρξε μια μεγάλη φυσιογνωμία του ελληνικού αθλητισμού. Από την ώρα που έκλεισα το «Θεώρημα της επτάδας», που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Πατάκη, είναι ακόμη ένας δάσκαλος, στο οποίο το μάθημα, ευτυχώς, έδωσε σημασία.

vsamprakos@exedrasports.gr

ΤΟΥ
ΒΑΣΙΛΗ
ΣΑΜΠΡΑΚΟΥ

